

Cvetanka Elenkova ^{4.22}

5. listopad

 Ja sam crta
koja dijeli
pogled mi uvijek u
sredini
između parnih
koraka^[02] kojim
koračaju
ljudi 2.4.68. moj je
datum
Kladite na legionu /
Lomače legija naslov
je moje prve knjige o
doba Cara Augusta
A i mjesec mi
započinje sa slovom
A^[03]

Izvana prema unutra
skinula je rukavicu sa svoje ruke
Prazni su joj bili prsti
ali nekako uređeni
Stajala je rukavica na ormariću kraj kojeg
smo se rukovali
s poznatima
ili smo pak svlačili cipele vezane
kao dva izvađena zuba
s naših nogu
I savile su se cipele od kiše oronule
malo samo malo su narasli nokti
tek toliko da poderu čarapu iznutra
brada je rasla
dok sam promatrala drvo u tvom snu
dvije tri treščice kako se svađaju
kako štrče iz kože
Bile su to injekcije koje je
svatko sam mogao zabijati
pa se onda dizati i klečati koliko god želi
bacati šakama zemlju da se zatrpa
Ah ta zemlja kao slučajno sažvakani
kamenčić dok jedeš
i tri bačene krizanteme -
kida ti se srce oče
izoštrila se kost od žvakanja

[02] U doba cara Augusta
ljudi su vjerovali da parni
brojevi donose nesreću

[03] april / travanj - op.
prev.

Zakopali smo tri zuba
izvađena iz ustiju
u vrtu u kutu
da narastu Kadamovi vojnici
njihovi su šljemovi žirevi a odjeća vezana
izdaleka
zar nisi volio gledati planinu u jesen
kako su je s četiri boje omotali
ubod iza igle ubod iza igle
Tako je zakrpila svoju rukavicu
sjećam se
onu svučenu
iznutra prema van

II

U takvom jutru dražesno-drska
da promatraš kako se ubrusi sa stolova
razbacuju
kako ti bradavica na dojci skače
i pasijans života ti se ruši
karte poredane stolnjak kariran
u sredini nema mrvica, samo malo mrlja
od olovke
Izbrisane su već koordinate budućnosti
ovi paralelogrami uvijek s dugom osnovicom
i s kraćim stranama
putuju Bogu
kao sasušeno drvo koje sam promatrala
svaki put iz auta odlazeći na more
kao grafit slomljen zbog jačeg pritiska
ali ipak je rupu napravio
crnu smeđu po krajevima rasparanu
od nestrpljivosti ili očekivanja

BIJEŠKA GLAVNOG
UREDNIKA: Jedna od
dvanaestero
osnivača časopisa za
književnost i ostale
naslade Ah, Marija
1993. Sjeća se Ah,
Marije od samih
početaka, prve
adrese časopisa -
njezina kućna adresa,
vidi br. 1/1990.,
objavljivala je u
istom broju (ne zbog
poštanske kutije) te
u Ah, Marija &
prijatelji br. 1/1996.
Prvi put objavljuje
1989. u časopisu
*Literaturna
akademija / Književna
akademija*, njezina
prva knjiga izlazi u
nakladničkoj kući
Nava, Sofija, 1995.

satova u školi, kada smo propuštali
riječi učiteljice
I kakvi prsti
kakve mrlje ostavljene samo na stranici
raspadnute bilježnice -
kamena ploča s imenom
i nekoliko stihova dobre želje
ah, taj miris vlage i mahovine -
uvijek nisko
kako nas je uznemirivao
i dobiješ želju da zakopaš ruku
obje su ti prepletene opuštene sjena
kao sveti simbol minojskog stupa

Recept s rakovima

Okviri prozora su krajevi testa
u kojem se oblici ocrtavaju
s komadićem stakla
To nisu "Proljetne bujice"
Hemingwayeve
već razlajani psi lualice
bezdomnici samo do koljena
i prah posut uokolo
Jesam li htjela prepoznati vrijeme koje dolazi
po nekakvoj konzervi
s jednim krajem otvorenoj prema nebu
iznutra još masnoj tek otopljen
kvasac naše sitosti od svakodnevice
gdje najbolji prijatelj čovjeka
ostaje pas
zato što jednako nisu cjepljeni
protiv zlobe spram života
da kada su najgladniji jedu ostatke
da se odjednom bacaju na gomilu hrane

i da im do krvi nije stalo
Kažu da je miješanje krvi bio prvi tabu
ali koliko je strašnije miješanje krvi
u mozgu
na tisuće žilica plodova
koji se kvare kod najmanjeg prignječenja
čak i samo zbog prezrijevanja
jednako podatni i suncu i zemlji
pod našim bedrima sa smokvinim lišćem vise
besmisleni
I ove godine ih nema tko obrati
da ih oljušti nožem
samo je lažljivi Jakov providenja
ostao
pod tim drvetom da nadgleda svoje stado
da sprema hranu i da zmiije kliještima
tjera
Takav je omjer među stvarima
podmetnut s jedne strane
s druge po želji
ili kao što se vaga njiše važući
kilograme

PREVELA: Marija Georgieva Petrić